

DE POSTRYDER

DER PROVINCIË LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt s'ondersdags, s'donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n. 20, en by alle postdirecteurs. Alletozending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
 * 8 fr. buiten *
 Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
 De aankondigingen, p. r. fr. regel. . . . . 15 *
 De reklamen . . . . . 25 *

By het zenden van aankondigingen is gemelder verzocht dadelyk mit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het Fransch blad, te COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achterevolgende keeren gezeven gemeten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 14 MEI.

Provinciale kiezing van den 23 mei.

Wy verzoeken de kiezers van het kanton Tongeren de volgende namen op hunne stembriefjes te schryven :
MM. JOSEPH JAMINE, burgemeester van Tongeren en voorzitter van den provincialen raad.
HYACINTHE DE BELLEFROID, lid der bestendige deputatie.
Graef WILLEM DE BORCHGRAVE D'ALTENA, burgemeester van Genoels Ecleren.
ALPHONSUS SLEGERS, advokaet.

Tongeren, den 13 mei.

Mynheer de Redacteur,

Zoo dan, den drie en twintigsten mei, zal weer moeten den sabel getrokken worden. Om 9 uren 's morgens, in de groote zaal van het stadhuis, zullen vier provinciale raeds-beeren uit den pot komen en ik moet aen de kiezers van het kanton Tongeren zeggen dat zy my geen plezier zouden doen met de vier kandidaten van den *Postryder* niet te kiezen. Hoort eens hier, kiezers, wy hebben ons tot hiertoe goed verstaen; gy hebt altyd naer den raad van den euden geluisterd en gy hebt u daermee altyd goed gevonden. Als gy nu wilt dat wy goede kamaraten blyven dan stemt gy voor de vier kandidaten die daer boven in groote letters aen het firmament van den *Postryder* staen. Dat zyn er vier van het *régiment d'élite* die de liberale associatie met haer afgeschoten rood vaandel en haren *mandat impératif* naer de maen zenden.

Wil ik vandaag eens regt politiek kallen? Ik heb al lang geweten dat ik den allerslimste niet ben. Daer zyn zaken die ik my niet kan uitleggen, by voorbeeld de woorden *transfuge* en *renégat* gebruikt door de *Vedette*. Maer als er zoo eens iets voor goed in mynen ouden kop geprent is, dan ben ik toch zoo gauw niet omgepraet. Nu ga ik eens uitleggen hoe ik de zaak van onze aenstaende kiezingen versta.

Het ministerie heeft zyne demissie gegeven... Waerom bezieet gy my nu; laet my maer voortgaan, wy zullen strak wel aen den tongerschen winkel komen. Rogier, Frère, Chazal en compagnie hebben over vier maenden hunnen dienst als ministers opgezegd, en sedert vier maenden is men er niet in gelukt een nieuw ministerie op de sluweelen kussens neer te zetten. Het schip van den Staat ligt aen den

anker en de stuurman wacht tot dat de wind de zeilen opblaze om het vortuig eene richting te geven. Het liberaal ministerie is gevallen onder de herbaelde oorevengen der kiezers van Brugge en de twee groote partijen die het land verdeelen zyn zoo juist even magtig in de kamers dat de koning niet goed vindt van aen de eene of de andere party het ministerie op te dragen.

Men zou het land kunnen raedplegen door eene ontbinding der kamers, opgevolgd door algemeene kiezingen die misschien aen de een of andere denkwyze eene voldoende meerderheid zouden geven. Maer de koning zou dat middel niet gerne gebruiken, des te meer daer er den 23 mei in alle provincien moet gekozen worden voor de gedeeltelyke heraanwysing der provinciale raden. De uitspraak der kiezers zal niet ontsnappen aen het lyn oog des konings. Dezelve zal inderdaet aanzien worden als de uitdrukking van den volkswil, men zal er de goedkeuring of de veroordeeling in vinden van dat hatelyk politiek hetweik slechts leeft van partytwist, hetweik het land in twee vyandige kampen verdeeld heeft, en eindelijk den genade slag kreeg in de kieszaal te Brugge.

Nu heb ik nog iets anders te zeggen; en gy moet goed weten dat vandaag geen en lachert is, dat is van den aller serieuste kal die er is.

M. Dechamps heeft op verzoek des konings het programma der katholyke gezindheid opgemerkt, en weet gy wel wat het programma van het katholyk ministerie behelst? Het behelst de wet op de militie te verzachten; de gemeentelyke vyrbeden uit te breiden; de lasten af te schaffen die het zwaerste op het volk drukken; de kwestie van Antwerpen op te lossen, zonder andere onkosten te veroorzaken dan de voorziene. Dat programma stond de groote liberale kopstukken niet aen; zy hebben gezorgd dat het verstoten werd. Waerom? Omdat zy van zyn zyn hun oud stelsel voort te zetten. In plaats van spaerzaamheden te doen en de inposten te verminderen zullen zy den burger en den boer onder nieuwe belastingen moeten verdrukken, omdat zy miljoenen noodig hebben om Antwerpen te versterken. In plaats van de militie wet te verzachten die jaerlyks tien duizend jongelingen dwingt naer het leger te vertrekken, zullen zy die wet nog strenger maken, omdat de sterkte van het leger zal moeten in evenreding zyn met de uitgestrektheid der torten van Antwerpen. En om u te troosten als gy lang genoeg den kiel opzelgt hebt, zullen zy u alle dagen een lang geracten sermoeun over klerikaal en liberaal prediken, en ondertusschen is de boer zyn koe kwyt.

Liberaal en klerikaal, zyn vydele woorden die binnen tyd gediend hebben. Aen geene andere tals heb ik om aanspraak

de best mogelyke wys te veroffenen; doch te verzwigen van wien het geld gekomen was. Ook hierin behelst hy naer de leer van het Evangelie: Laet uwe linkerhand niet weten, wat uwe rechter doet! — Toen nu het geld aengekomen was, begaf de Predikant zich terstond naer den tot armoede vervallen man, dien hy bezig vond met een geweer in orde te brengen, alsof hy op de jacht wilde gaen. Hy zeide hem, dat een ver van daer wonende vriend, die niet genoemd wilde zyn, medelyden met zynen toestand gevoeld en geld gezonden had — hier noemde hy de som — om den verkoop zynr landerven te veehouden; dat hy, Predikant, dit geld in handen had, en er over beschikt kon worden, zoodra met de schuldeischers eene schikking zou getroffen zyn.

Op deze woorden van den geestelyke viel den man het geweer uit de hand en bleek en ontsteld stond hy daer, zonder een woord te kunnen uitbrengen. Eerst toen de Predikant zyn blyde boodschap andermaal herhaelde, sprongen hem tranen uit de oogen, en rukte hy zich de muts van het hoofd, en wrong zyne handen, en gedroeg zich als iemand, niet die uit den nood gered, maer wien een groot ongeluk overkomen is. Eindelijk riep hy met bevende lippen uit: Dat komt van niemand anders dan van myn broeder Daniël! Ja myn broeder is het, die weder vurige kolen op myn hoofd legt! — Domine! ging hy na eene korte tusschenpoos voort, dit oogenblik maekt my tot een ander mensch! — Ik zal u alles bejden. — Ziet gy daer dat geweer? Zoo even heb ik het geladen, en hier leggen vier kogels, die ik er juist op wilde zetten. — Morgen moet myn goed verlocht worden, ik wilde den dag niet beleven, waarop ik myn huis als bedelaer zou moeten verlaten. — En daer zendt nu God my redding door eene hand, van welke ik het niet verdiend heb! — o God! o God! wat ben ik een verachtelyk, strafwaer mensch, in vergelyking met myn goeden broeder!

Dit en nog veel meer sprak de diepgeschokte man, in dit uer van vroeging en berouw, en de predikant zond van alles aen den onderwyzer een omstandig berigt. Toen deze den brief las, overtoog zich zyn gelyke gelact met den

te maken op de achting zynr medeburgers die spint zich die politieke etiquette op den hoed, hy schreeuwde tegen zyn pastoor en dat is by zekere lieden genoeg om door den wereld te geraken.

Ik ben maer een lomperik, maer ik maek my van het ware, het echte liberalisma, eene heel andere zekelste. Ik ben van den kant van die liberalen die de zekelste en stoffelyke belangen der bevolking voorstaen; die onze grondwettelyke instellingen handhaven; die de godsdienstige gevoelens der kiezers niet beledigen; die spaerzaamheden zoeken in te voeren, in plaats van het land in schulden te steken. Ik wil van geen ander liberalisma dan van datgene dat met gematigheid eenen wyzen vooruitgang verzekert, dat in plaats van de slechte politieke drijven aen te hitzen, dezelve zoekt te bedaren, dat niet aen het bestuer geraekt om zyne vrienden met alle gunsten te beladen, en zyne tegenstaanders te versolgen, maer onpartidig de weegschaal der gerechtigheid honde voor alle gezindheden, voor katholyk en liberaal, voor koster en garde champêtre.

Daerom verzoek ik alle kiezers den 23 mei, om 9 uren precies in de groote zaal van het stadhuis tegenwoordig te zyn om hunne stem te geven aen MM. Jamine, de Bellefroid, de Borchgrave en Slegers.

Een oude Tongenaar.

Het programma der regterzyde.

Het *Journal de Bruxelles* heeft het programma der regterzyde, dat door M. Dechamps den Koning is aangeboden en door Z. M. niet aenveerd is geworden, in zyn geheel in zyne kolommen afgekondigd. Wy laien hier dat stuk volgen dat zoo veel verwarring heeft gebracht in het kamp onzer tegenstruyvers, en roepen erop de byzondere aendacht van onze lezers.

« Het doel welk het ministerie voornamentlyk betracht, bestaat in het behoud en de wyze ontwikkeling der grondwettelyke vyrbeden, volgens den wyden en vruchtbaren geest die het Kongres van 1830 bezielde heeft; het zal zorgvuldig de verbitterende worstelingen vermijden welke het land moede is en die geplaatst zyn ge worden op het terrein der godsdienstige kwestien; het zal poogen het terrein dezer worsteling te verplaatzen met aen de parlementaire werkdadigheid voort te stellen, in plaats der politieke drijven, het onderzoek der wezenlyke belangen; het zal door eene politiek van gematigheid en van voorzigtigheid, de kalme begunstigen welke het land zoo zeer behoeft.

« De voornaamste maatregelen welke het kabinet achter-

schonen blas van het bewustzyn eener goede daed, en toen hy aen de plaats kwam, waer van den voorgenoemen zelf-noodig gesproken werd, kwamen zyne oogen vol tranen. — Vervolgens gaf hy den brief aen zyne vrouw, en toen ook deze hem gelezen had zeide hy: Welnu, moeder! is het goed geweest? My duakt, wy zullen nu, in ons tuintje, nog eens zoo tevreeden zyn! — God zy dank, dat alles zoo geschikt is! gaf de vrouw ten antwoord. Geen oogenblik rust zouden wy meer gehad hebben, als het ongeluk gebeurd was. Doch ik heb het ook dadelyk wel gezegd, dat 't geen gy wilt altyd het beste is.

Met een blik van goeheartigheid, dien ik vruchteloos zou willen beschryven, lachte de onderwyzer zyn vrouwtje toe. Morgen, kindlie! — dat woord bezigde hy alleen in oogenblikken van 't hoogste zielsgenoegen — morgen middag dag moeten wy niet verzuimen, eene wandeling in den hof-tuin te doen! Het is juist een jaer geleden, dat de Prinses daer met ons gesproken heeft.

Toen ik de liefste maal naer B. kwam, vond ik myn goeden vriend zeer veranderd; wel niet ziek, maer door ontrouwen verzwakt. Myn bezoek scheen hem te verbyden. Toen ik hem naer zyne gezondheid vroeg, antwoordde hy: Het gaet, God dank! regt goed; maer ik ben moede, levensmoede; doch de nacht is niet ver meer af, en dan kan ik uitrusten. — Gy hebt, zeide ik, zoo veel en zoo lang voor het vaderland gearbeid, dat het geen wonder is, wanneer gy u vermoeid gevoelt. — Ik heb getracht, hernam hy, met groote vriendelykheid, zoo veel te doen, als myne zwakke krachten toelieten; waer ik te kort geschoten ben, moge God het myner zwakheid in gen de vergeven. Voor het weinige dat ik gedaan heb word ik rykelyk beloond.

En nu verhaelde hy my, dat hy zyn aemt zoo lang had waergenomen, als hem mogelyk geweest was; doch eindelijk, bemerkende, dat zyne krachten te veel afnamen en zyn gebenguen verdwoon, en daarom vrezende het aanzien van

DE ONDERWYZER.

(Verzult)

Toen eerst werd het den braven man weer lugtig om het hart, toen hy vrouwtje op zyne zyde had gekregen, en hy kwam nu ook dadelyk met zyn operatie-plan voor den dag. Ik wil nog eens met broeder Hendrik deelen, sprak hy: Gods Woord vordert immers nog meer dan dat, want er staet geschreven: En zoo iemand niet u deelen wil en uwen rok nemen, laet hem ook den mantel. En heet het niet ook: Gaet heen, verkoopt wat gy hebt en geeft het den armen; zoo zult gy eenen schat hebben in den hemel?

En gelyk hy sprak zoo deed hy ook. Hy bezat eenen tuin, zyne eenige uitspanning en vreugd, en dien hy-zelf had aengelegd; hy had er eene boomkweekery in, en eene voortrefelyke bloemistery en warmoezierdery. Hy noemde dien tuin zyn Elysium, en niet ligt ging er, zelfs in den winter, een dag voorby, waarop hy dit zyn lievelingsplekje niet bezocht. Van dezen tuin nu — voor niemand zou hy het hebben kunnen doen, dan voor zynen broeder — verkocht hy de grootste helft aen een ryken buerman, die er hem lang om had aengezoekt, en behield voor zich alleen het bloemperk en een daerin gelegen koepeltje. Groenten en fruit, zeide hy, kunnen wy immers voortaan op de markt kopen; daer is keus genoeg. Ook werd my het werk allengskens te zwaar. En wanneer buerman zyn schutting of heg niet al te hoog optrekt, houlen wy nog altyd het uitzigt op myn ouden grond. Zoo trooste hy zich en poogde zich zyn offer ligt te maken. Ook werd hy weder regt blyde, zoo ras het geld weg was, en hy zich het geval geheel uit het hoofd kon zetten.

Niet lang leed het echter, of hy had groote reden, om zich over de uitvoering van zyn liefdelyk besluit te verheugen. Hy had het geld aen den Predikant der plaats gezonden, waer zyns broeders goedje lag, en hem verzoekt, de zaak op